

ОБИЧАЈИ

Расцавтало цвеће по ливаде
По ливаде и по сви потоци
Туј дођомо травке да беремо
На Ђурђевдан јер је адет такав
За лечење, а и за мађије
Луда травка то је за девојке
А богами и за све бећаре
А кукурек то је за волови
За волови и за другу стоку
Кад крвљошу, кад се изгимају
Саг волови брале нема више
А кукурек у трактор не иде
Но ваља се да га кућа има
Затој вика комшика ми Цвета
Тури си га на твог Тугомира
Кад си на њег турила рогови
Боцни си му кукурек у увце
Да ти мори неби побеснеја.

НОЋ СЕ ТОПИ

Ноћ се топи муње ни сéвају
Над кућу се сабрали óблаци
Душу немам туј се удавила
Удавила у тој облачинско
Облачинско језеро дибóко
У тој сам се бањаја
Сас њума
А брго ми гóдине прођóше
Из живóта ништо да искубем
Све цавтáло ал не мирисáло
Кај у тóрник да сам се родија
Очи бацам накуде језеро
Штркови га грле белуњаво
Слузе течéв низ добричко поље
Туј је негде ал много далéко.

ВОДЕНИЧАР

Ономад отидо у воденицу
Воденичар Радивóја
Тура мливо у врећу
А кроз циву́к вода притиска
Врти се воденички камен
Чекрта́лка удара
Мумуру́зна зрнца испáдав
А камен ги ситно меље
Воденичар ме гледа
Сас онија мачóрски очи
Па ми вика:
Чучни мало мори Достáно
На цак до мене
Док ти се брашњо смеље.
Чучна́ Достáна, а веђе гу побелéле
Воденичар гу пипка и поглеђу́је
Што радиш тој, Бог те убија
Па да ти ишчу́кам брашњо
Од вута́рку
Тој ти је за ујам Достáно.

АЛ МЕРИШЕ ЗЕЛЕНА ЧЕМНИЦА

Легнамо у чемницу
Она нара́сла до појас
Па се лелуја́ кај зелéно руно
Из ко́је истрча́ли клáсови
А грутке глођéв дебéло месо
Засука́ се да види модрице
Па ме шчепа врз њума
Зелéни ска́кавци рипав
Ал' не áпев
Леле налазили не бробињци
Па грицкав, кај ша́шави
Цел сат смо се требили
И све ги потепáмо.